

# Struktury, magnetické stavby a mechanismy vmístění Prášílského plutonu (Moldanubický plutonický komplex)

O. Pour<sup>1,2</sup>, K. Verner<sup>1,2</sup>

1 Přírodovědecká fakulta UK, Albertov 6, Praha 2, [ondrej.pour@natur.cuni.cz](mailto:ondrej.pour@natur.cuni.cz)

2 Česká geologická služba, Klárov 3, Praha1, [krystof.verner@geology.cz](mailto:krystof.verner@geology.cz)

Na základě integrace terénních strukturních, mikrostrukturních dat, geochronologie a výsledků analýzy anizotropie magnetické susceptibility (AMS) byly charakterizovány mechanismy vmístění a vnitřní stavby Prášílského plutonu s implikacemi pro interpretaci regionálního geodynamického vývoje v jihozápadní části moldanubika. Těleso Prášílského plutonu vystupuje ve vrcholových částech Šumavy mezi obcemi Prášily a Hartmanice. V erozním řezu má pluton trojúhelníkový tvar o rozměrech 6 x 5 x 8 km a náleží k západní větvi Moldanubického plutonického komplexu. Horninově se jedná o kompozitní těleso, které je tvořeno několika texturními varietami převážně porfyrických I/S granitoidů typu Weinsberg - porfyrické amf-bt monzogranity až bt granity s muskovitem. Prášílský pluton byl vmístěn do exhumovaných, vysoce metamorfovaných hornin monotónní skupiny moldanubika - pararul až migmatitů. Krystalizační stáří plutonu bylo metodou U/Pb na zirkonech stanoveno na 325 Ma (Johnson and Verner; nepublikovaná data). Kontakty Prášílského plutonu mají intruzivní charakter, v erozním řezu převážně subvertikální orientace. Podél kontaktů byl v tělese Prášílského plutonu identifikován výskyt částečně asimilovaných xenolitů o rozměrech několika centimetrů až metrů. Na základě terénního pozorování a aplikace metody AMS byly v tělese Prášílského plutonu identifikovány dvě odlišné vnitřní stavby, definované

přednostně-tvarovou orientací hlavních horninotvorných minerálů a elipsoidu magnetické susceptibility. Relativně starší magmatické (magnetické) foliace (M1) nabývají napříč plutonem strmé orientace, přednostně v průběhu SSV-JJZ až SV-JZ. Stavby M1 mají prolátní až neutrální tvar magnetického elipsoidu a nabývají středních intenzit. Stavby M1 byly napříč plutonem v různé intenzitě přetištěny do formy magmatických až subsolidových planárních staveb (M2), které upadají pod mírnými až středními úhly k SSV až SV. Stavby M2 mají oblátní tvar magnetického elipsoidu a nabývají středních až vyšších intenzit. Identifikované magnetické lineace upadají v případě obou staveb M1 a M2 homogenně pod mírnými úhly k SSV a mají tak pravděpodobně intersekční charakter. Z výsledků provedené strukturní a AMS analýzy Prášílského plutonu vyplývá že během vmístění plutonu se uplatňoval mechanismus magmatického stopingu a částečné asimilace okolních hornin. Během vmístění pluton dále využil preexistující strukturní anizotropie okolních hornin (reliktní strmé metamorfní foliace SSV-JJZ průběhu). Pluton dále ve formě tranzitních magmatických až subsolidových staveb M2 v čase své krystalizace (~325 Ma) zaznamenal regionální napět'ový event pravostranné transpresní deformace, která výrazně ovlivnila geologickou stavbu horninových komplexů v jihozápadní části Českého masivu.

## Literatura:

- Finger F., Doblmayr P., Friedl G., Gerdes A., Krenn E., von Quadt A. (2003): Petrology of the Weinsberg granite in the South Bohemian Batholith: New data from the mafic end members. – *Journal of the Czech Geological Society* 48/1-2.
- Paterson S.R., Fowler T.K., Schmidt K.L., Yoshinobu A.S., Yuan E.S., Miller R.B. (1998): Interpreting magmatic fabric patterns in plutons. – *Lithos* 44, 53-82.